

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/720/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614204167
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614204167.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, proti odporkyni: K. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, v konaní o zaplatenie 1.472,27 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 8C/133/2014-35 zo dňa 10. júla 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšku žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania **z r u š u j e** a v tejto časti **v r a c i a** vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

V ostatných výrokoch sa rozsudku okresného súdu **n e d o t ý k a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.345 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % z istiny 1.345 Eur od 14.01.2012 do zaplatenia. Konanie v časti úroku z omeškania 0,73 Eur zastavil. Vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietol a odporkyni uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 45,14 Eur.

Okresný súd vychádzal zo zistenia, že na základe Zmluvy o úvere vznikol medzi účastníkmi zmluvný vzťah, v ktorom odporkyňa vystupovala ako spotrebiteľka, preto ide o spotrebiteľský úver, ktorý sa riadi Zákonom č. 129/2010 Z. z. účinným k 19.07.2011 a ustanoveniami spotrebiteľského práva zakotvenými v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka. Z požičanej čiastky úveru 1.345 Eur odporkyňa navrhovateľovi nevrátila žiadnu sumu. Keďže meškala s úhradou aspoň dvoch splátok a oneskorila sa s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru písomnosťou z 28.12.2011, ktorú podal na poštovú prepravu dňa 29.12.2011. Odporkyňa nerozporovala doručenie tejto písomnosti, preto okresný súd ustálil, že splatnosť celého záväzku nastala dňom 28.12.2011. Po preskúmaní obsahu zmluvy konštatoval, že v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. h/ uvedeného Zákona č. 129/2010 Z. z. v nej absentoval opis tovaru alebo služby, na ktorý sa Zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahovala a s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ tento úver vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov. Označenie tovaru jeho všeobecným názvom „nádoby“ považoval za neurčité a neprehľadné, keďže neumožňuje ani typové označenie predaného tovaru, čo neumožňuje jeho identifikáciu ani v spojení s označením výrobcu značky TMG. Z dôvodu aplikácie zákonnej fikcie bezúročnosti a bezpoplatnosti úveru zaviazal odporkyňu len na vrátenie poskytnutej istiny úveru. Ustálil, že odporkyňa je v omeškaní s plnením svojho záväzku od 29.12.2011, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k zosplateniu celého úveru a navrhovateľovi priznal úroky z omeškania vo výške 9 %. Navrhovateľ si uplatnil tieto úroky od 14.01.2012 z čiastky 1.472,27 Eur do 02.05.2014, úrok mu však patrí len z priznanej istiny 1.345 Eur a bol mu priznaný v zmysle jeho návrhu od 14.01.2012 do zaplatenia.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 a § 151 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania zodpovedajúcej 51,30 %, keďže jeho úspech v konaní bol

75,65 % a neúspech 24,35 %. Navrhovateľ si uplatnil právo na náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku 88 Eur, z čoho 51,30 % je 45,14 Eur.

Proti tomuto rozsudku do výroku, ktorým bol vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietnutý, podal odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd v tejto časti rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne rozsudok okresného súdu zmenil tak, že aj v tejto časti žalobnému návrhu vyhovie.

Nesúhlasil so záverom okresného súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ktorý bol poskytnutý odporkyni v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 129/2010 Z. z.. V zmysle tohto zákonného ustanovenia je úver bezúročný a bez poplatkov v prípade, ak je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, o čo v predmetnom konaní vôbec nešlo. Odhliadnuc od tejto okolnosti, okresný súd mal zrejme na mysli aplikáciu ust. § 11 ods. 1 písm. a/ tohto právneho predpisu. V tomto prípade však musia byť kumulatívne splnené dve podmienky, a to Zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. h/. Písomná forma tohto právneho úkonu nikdy nebola spochybnená. Spojka „a“ bola nahradená spojkou „alebo“ až novelou tohto zákona a to Zákom č. 352/2012 Z. z., účinným od 29.11.2012. Odhliadnuc od týchto pochybení mal zato, že okresný súd dospel k nesprávnemu záveru, že v zmluve absentuje opis tovaru alebo služby. Zákon č. 129/2010 v § 15 ods. 1 uvádza legálnu definíciu účelovej úverovej zmluvy, v zmysle ktorej Zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok. Pri výklade tohto zákonného ustanovenia v spojení s § 9 ods. 2 písm. h/ však je namieste iný záver, ako záver okresného súdu, a to že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať opis služby, na ktorú sa vzťahuje, ale len zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere musí obsahovať označenie konkrétneho tovaru, služby. Predmetný zákon neobsahuje legálnu definíciu slovného spojenia opis tovaru a ani iný predpis súkromného práva. Okresný súd vo svojom odôvodnení ani len nevyslovil, čo by považoval za správne označenie tovaru, ani akými predpismi sa riadil, len vyslovil arbitrárne, bez argumentácie čo nepovažuje za správne označenie tovaru.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. (z titulu ktorého zostal nedotknutý odvolaním nenapadnutý výrok o zastavení konania a výrok, ktorým bolo čiastočne žalobnému návrhu vyhovené) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a podľa odseku 2/ tohto zákonného ustanovenia vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Ustanovenie § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení, ktoré aplikoval okresný súd, ako aj v aktuálnom znení, ako jednu z náležitostí, ktorú musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, uvádza aj opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje v prípade, že ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere.

V prípade zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere (§ 15 Zákona č. 129/2010 Z. z.) sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok. Uvedené zákonné ustanovenie pri identifikácii tovaru alebo služby používa termín „konkrétny“, čo je užší pojem ako pojem, ktorý používa § 9 ods. 2 písm. h/ „opis“ tovaru alebo služby. V tomto kontexte je potom potrebné vykladať aj obsah úverovej zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi konania a ustáliť, či išlo o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby, prípadne či išlo o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 15 cit. zák.. Ďalej možno prisvedčiť odvolateľovi, že pri špecifikácii tovaru, na úhradu ktorého má poskytnutý úver slúžiť, je potrebné vychádzať aj z okolností uzatvorenej zmluvy a túto špecifikáciu posudzovať z hľadiska vedomosti zmluvných strán o tom, aký tovar má byť predmetom financovania.

Okresný súd bez bližšieho odôvodnenia konštatoval nedostatočné označenie tovaru, nezaoberal tým, kedy by bolo možné považovať označenie tohto tovaru za dostatočné. Opätovne krajský súd zdôrazňuje, že je potrebné skúmať aj konkrétne okolnosti uzatvárania predmetnej zmluvy, najmä z hľadiska vedomosti zúčastnených strán, čo má byť jej predmetom a či označenie „nádoby“ nemožno považovať za dostatočne určité tým, že je označený ich výrobca, prípadne predajca, napríklad z dôvodu, že tento výrobca vyrába iba jeden nezameniteľný druh nádob, prípadne predajca má len k dispozícii jeden druh nádob, ktoré nie je možné zameniť a podobne.

Na základe týchto skutočností krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a z toho dôvodu nebol dostatočne zistený skutkový stav. Je potrebné, aby okresný súd v ďalšom konaní ustálil, či uvedená úverová zmluva má charakter zmluvy o viazanom úvere v zmysle § 15 Zákona č. 129/2010, prípadne, či ide „iba“ o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar a v zmysle právneho názoru vysloveného odvolacím súdom posúdil určitosť označenia tovaru. V novom rozhodnutí prvostupňový súd zároveň rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.